

40 jaar IVN Zoetermeer

Het Lelieblad

Kwartaaluitgave IVN afdeling Zoetermeer e.o.

BELEEF DE NATUUR!

Van de redactie

Door Fred Baerveldt

Lentenummer 2018

Als Johan Cruijff in 1978 zijn laatste wedstrijd speelt, wordt in Zoetermeer een afdeling van IVN opgericht. Het is nu 2018 en dus 40 jaar geleden. Natuurlijk wordt ook in het Lelieblad aandacht besteed aan dit jubileum van onze vereniging. Vandaar in dit nummer herinneringen aan 40 jaar IVN Zoetermeer en veel foto's. Onze zusterverenigingen in Zoetermeer hebben ook een steentje bijgedragen aan dit heugelijke feit en we zijn onder meer eens nagegaan wie er allemaal in die 40 jaar voorzitter zijn geweest. Het is niet alleen terugblikken in dit nummer. Zo zorgt Rob zowaar voor een portie porno en Sinie doet er niet voor onder door met het intieme leven van houtpantserjuffers op de proppen te komen. Kortom, het is weer een nummer geworden met veel afwisseling. Veel leesplezier en vooral ook dit keer: veel kijkplezier!

Foto voorblad: naar boerderij "de Vierhuizen" voor een boerenlunch (30 jaar IVN Zoetermeer).

Twee zaden

Twee zaden lagen naast elkaar in de aarde. Het ene zaadje zei: "Ik wil graag groeien! Mijn wortels diep in de aarde sturen, mij als een klein plantje door de aarde heen breken om dan samen met het zonlicht krachtig omhoog te groeien. Dan zullen mijn bladeren zich ontvouwen en ik zal met hen de komst van de lente vieren.

De zon zal me verwarmen, de wind mag me heen en weer bewegen en ik zal de ochtenddauw op me voelen. Ja, ik wil graag groeien!"

En zo groeide dit zaadje op tot een krachtige plant.

Het tweede zaadje sprak: "Ik ben bang. Als ik mijn wortels diep in de aarde stuur, weet ik niet wat me daar wacht. Ik vrees dat het mij pijn doet of dat mijn stam er schade door zal lijden als ik door de aarde heen breek. Ik weet ook niet wat daar boven de aarde op me loert. Er kan zoveel gebeuren als ik groei... Nee, ik blijf liever hier in veiligheid en wacht af tot het nog veiliger wordt." En zo bleef dat zaadje in de aarde en wachtte.

Op een ochtend kwam er een kip voorbij. Ze scharrelde met haar poten in de aarde naar iets eetbaars. Na een poosje vond ze het wachtende zaadje en at het op.

3	Van de bestuurstafel
4	De voorzitters van IVN Zoetermeer
8	Bijdrage Vogelwerkgroep Zoetermeer
10	Hoe het begon
12	Bijdrage KNNV afdeling Zoetermeer
14	Weekendje weg met IVN
16	21 februari. Ijskoud en toch lente
18	Het intieme leven van de Houtpantserjuffer
19	Agenda

Colofon

VOORZITTER:

Marco Lurks
Bachrode 8, 2717 AN Zoetermeer
079-3510523

SECRETARIS/PENNINGMEESTER:

Rob Schouten
Zuringvaart 21, 2724 VX Zoetermeer
079-3411828

SECRETARIS:

Vacature

REDACTIE:

Fred Baerveldt, Bert van der Burg,
Els van Venetië

REDACTIEADRES:

Koerberg 1, 2716 GC Zoetermeer
079-3210383 fred.baerveldt@gmail.com

LEDENADMINISTRATIE & WEBSITE:

Taco Slagter
079-3213659
Ledenadministratie:
taco@taco-slagter.nl
Website:

webmaster@ivnzoetermeer.nl

DRUKKER:

Editoo B.V. te Arnhem
www.ivnzoetermeer.nl info@ivnzoetermeer.nl

Van de bestuurstafel

Door Marco Lurks

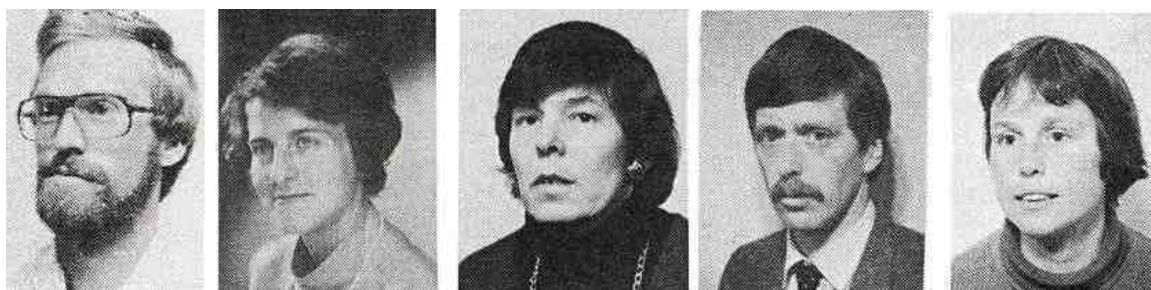
De viering van het 40 jarig jubileum van onze vereniging op kasteel Duivenvoorde op 12 mei komt met rasse schreden naderbij. Het wordt echt leuk! We worden om 12.00 uur ontvangen door de landgoedopzichter en gaan dan genieten van een heuse kasteellunch met verscheidene soorten handfruit. Daarna laten we ons meevoe- ren in de geschiedenis van Kasteel Duivenvoor- de die terug gaat tot 1216. Vervolgens krijgen we een rondleiding over het landgoed; gelet op onze kennis over de natuur heb ik al bij voorbaat medelijden met degene die ons gaat rondleiden. Na afloop is er een aangeklede borrel. Degenen die zich nog niet hebben aangemeld en toch graag mee willen, kunnen nog heel snel een mail sturen aan info@ivnzoetermeer.nl.

We hebben nóg een feestje in mei. Op 27 mei vindt de jaarlijkse Westerparkdag plaats. Deze dag organiseren we net als vorig jaar samen met de St. Vrienden Natuurtuin en de gemeente Zoetermeer. Het toeval wil dat ook de Natuurtuin dit jaar 40 jaar bestaat. Een dubbel jubileum, genoeg reden voor een feest in het park. Een keur

aan natuur- cultuur en milieuorganisaties zullen aanwezig zijn, er is een kindercircus, er zijn veel verschillende excursies en nog heel veel andere activiteiten voor jong en oud. Om dit allemaal goed te laten verlopen hebben we wel jullie hulp nodig. Meld je aan bij info@ivnzoetermeer.nl en help ons bij de voorbereidingen en/of op de dag zelf om een feestje in het park te bouwen.

Vergeet ondertussen ook niet even om op de Activiteitenpagina van onze website te kijken. Er staan prachtige excursies op, waarmee je de lente kunt zien, horen en proeven. Het zou mooi zijn wanneer nog meer mensen in Zoetermeer en omstreken van onze activiteiten zouden gaan genieten. U kunt ons daarin meehelpen door onze bekendheid te vergroten. Wij hebben een folder gemaakt over wie wij zijn en wat wij doen. Deze folder kunt u verspreiden en is verkrijgbaar bij de voorzitter op Bachrode 8. Ook een bericht- je over één van onze activiteiten op facebook of twitter zou al helpen. Hoort zegt het voort!

Kortom, er is genoeg te doen en te genieten deze komende heerlijke tijd. Veel plezier!

Wie kent deze IVN-ers? De namen vind je elders in dit blad.

Een nieuwe secretaris: Gerrit Pelkman (2004)

Nieuwe Webmaster

Afgelopen maand is ons web-team versterkt met een extra webmaster: Dave Clark.

O.a. trekkers van activiteiten kunnen dus voortaan ook mailtjes van hem verwachten over tekst en foto's bij activiteiten.

Om de e-mail communicatie te vergemakkelij- ken gaan we voor alle webmasters over op één e-mailadres: webmaster@ivnzoetermeer.nl.

Dit e-mailadres voortaan dus graag gebruiken voor alle website-aangelegenheden.

De voorzitters van IVN Zoetermeer

Met elkaar verbonden door Fred Baerveldt

Betsy van Meygaarden was onze eerste voorzitter. Zij is dat een hele tijd geweest, van 1978 tot

Betsy van Meygaarden

1995. Betsy heeft toen zelf voor een opvolger gezorgd. Hoe dat gegaan is las ik in een interview in de Groene Gids. Betsy was op een feestavond van het koor, waarvan haar man Aad lid was. Daar ontmoete ze Elly Boots, ook lid, die vertelde dat haar man Jan over wat meer vrije tijd beschikt. Betsy vroeg toen in het feestgedruis aan Jan of hij misschien voorzitter van IVN wilde worden. Jan bleek nog nooit van IVN te hebben gehoord. Na zich goed ingelezen te hebben, liet hij weten dat hij het wel wilde. Jan is vier jaar voorzitter geweest. Verleden jaar is hij overleden. Aan Elly heb ik gevraagd of zij wat over haar man wilde vertellen voor ons blad. Elly reageerde met de vraag of het goed was als haar dochter Béatrice een stukje schreef voor het jubileumnummer. Zij zou dat heel fijn vinden. Natuurlijk was dat goed. Hier volgt de bijdrage van Béatrice Boots.

“Jan Boots werkte een flink aantal jaren met veel plezier als voorzitter voor IVN, en genoot daar van de samenwerking met anderen. Namens hem wil ik IVN feliciteren met het 40-jarig jubileum. In dit stukje wil ik vertellen over de band die Jan had met één van zijn beste vrienden: de natuur.

Mijn vader wandelde op een feestje graag de tuin in van de Noraschouw 6 om de gasten te laten zien hoe mooi de tuin erbij stond. Met een trotse glimlach wees hij dan op de vele prachtige planten die mijn moeder met veel zorg had geplant, water gegeven en gesnoeid. Je zag hem niet met zijn handen in de aarde wroeten, maar hij hield ontzettend van de natuur. Misschien was het zijn grootse vriend, want in de natuur

kwam hij tot zichzelf.

In de tuin zoog hij vaak 's morgens de zon in zich op. Op een warmere lentedag, hete zomerse momenten én bij lekker najaarsweer. Dan genoot hij van de geuren van de bloemen en de zoemende bijen. En van de zon op zijn huid. Brunchen in de tuin was bij Jan en Elly altijd een feestje. In de avondzon zat mijn vader met een biertje in de hand om de dag relaxed af te sluiten. En ook buiten de deur genoot hij het liefst van een uurtje op het Noord-Aa, of van een moment op het strand tijdens de lunch toen hij nog in Den Haag werkte. Korte wandelingen in het park met collega's waren een dagelijks ritueel. Samen met mijn moeder – onder haar aanmoediging – maakte hij lange fietstochten.

Het was voor ons als gezin dan ook geen verrassing dat Jan 'ja' zei toen Betsy van Meijgaarden hem vroeg haar op te volgen als voorzitter van IVN. Na een intensieve carrière bij de BVD was dit een manier voor hem om zich in te blijven zetten voor de maatschappij. Naast genieten van het leven, was Jan zeer betrokken bij de mensen en dieren in zijn omgeving. Hij was altijd politiek geëngageerd en maakte zich hard voor onrechtvaardigheid en de zwakkeren in de samenleving. Wat hij graag deed was grote pannen soep koken voor mensen die behoefte hadden aan een praatje in het inloophuis. Voor IVN zette hij zich

Jan Boots

met veel liefde in voor het milieu, en met name voor de vogels. Want die hadden een bijzondere plek in zijn hart.

Zo zal ik nooit vergeten dat hij mij op zijn laatste woonplek aan de Schoutenhoek, liet zien hoe hij iedere ochtend rond hetzelfde tijdstip op 't balkon ging staan om een groep groene halsbandparkieten te verwelkomen. Zij vlogen rond zes uur aan vanuit het Oosten, landden in een boom, en kwetterden er dan even lustig op los. Hij keek hen na en bewonderde dit kleurrijke evenement dat zich als een orkest voor zijn ogen afspeelde.

Zo bleef, Pajan, zoals hij zichzelf vaak noemde, ook na het voorzitterschap bij IVN dicht verbonden met de vogels en de natuur. Nogmaals, namens hem: hartelijk gefeliciteerd!”

Meint Hiemstra

Na Jan Boots kwam Meint Hiemstra. Het leek me wel leuk als Meint wat herinneringen ophaalde over de periode dat hij voorzitter was. Maar dan moest ik Meint wel te pakken zien te krijgen. Hij woonde niet meer in Zoetermeer en was jaren geleden vertrokken naar Breda. Daar bleek hij niet meer te wonen, dus verder zoeken. Uiteindelijk kwam ik terecht in Soest waar ik ontdekte dat hij veel kerkelijk werk heeft gedaan voor de Protestantse kerk (PKN) aldaar. Van het kerkelijk bureau kreeg ik zonder enige moeite zijn adres. Hij was blij verrast iets van ons te horen en natuurlijk wilde hij zijn medewerking verlenen. Hier volgen zijn herinneringen.

“En dan zit er in eens een email in je inbox met de vraag om herinneringen op te halen van mijn tijd als voorzitter van IVN in Zoetermeer. Dan denk je, ja dat is waar ook, wanneer was dat ook al weer en wat gebeurde er allemaal. Na een tijdje komen er toch wel herinneringen naar boven.

Het moet ongeveer 25 jaar geleden zijn dat ik actief was bij IVN. Ik ben met de club in contact gekomen door de natuurgidsencursus en heb met heel veel plezier mijn gidsenspeld gehaald. Adrie van Heerden (als ik me goed herinner) was de drijvende kracht achter dat geheel. Met enthousiasme en passie gaf hij de lessen en hij had een enorme kennis van veel aspecten van de natuur. Ik denk dat we daarna nog een gidsencursus hebben georganiseerd.

De mooie plekjes van Zoetermeer en omgeving komen ook weer terug; de Noord Aa, de Geerpolder en niet te missen het Westerpark waren de prachtige plekken om rond te struinen en om excursies te houden. Het staat me nog goed bij dat ik tijdens het najaar in het Westerpark een hele groep vuurgoudhaantjes heb gespot, hele actieve kleine vogeltjes en niet eens zo schuw. In die tijd organiseerden we ook weekenduitstapjes naar een mooie natuurplek in het land. We zijn een keer naar de Betuwe geweest en daar werd de wielewaal gespot: echt gezien en we hoorden hem zingen. We hadden ook een echtpaar in de club en beiden waren gek van paddenstoelen. De namen weet ik niet meer, maar de najaarpaddenstoelenexcursies waren hoogtepunten. Ze wisten alle details van de voorkomende soorten en konden de verschillen van ogenschijnlijk dezelfde maar toch andere soorten haarfijn uitleggen en laten zien.

In de politiek en bij de natuurorganisaties speelde de opzet van de Ecologische Hoofd Structuur in Nederland. Men had het inzicht gekregen dat de versnippering van de natuurgebieden een negatieve invloed had op de flora en fauna. Ik weet niet meer wanneer de besluiten zijn genomen maar we hebben diverse ecoducten gebouwd zien worden in de afgelopen jaren. Zo zie je hoe zulke zeer langetermijn zaken effect sorteren en impact hebben.

Veel succes met de IVN afdeling Zoetermeer.”

Arianne van den Berg

Meint werd opgevolgd door Arianne van den Berg. Wij schrijven dan intussen 2002. Drie jaar is ze voorzitter geweest. Zij bedankte toen als voorzitter omdat zij ging verhuizen naar Goirle. Ik heb haar niet op kunnen sporen.

Agnes van der Linden volgde haar op. In een Groene Gids las ik, dat zij door de aankondiging van een vleermuizenexcursie lid is geworden van IVN. Die excursie beviel haar zo goed, dat zij actief lid werd van de werkgroep en later zelfs de coördinator. Waar een vleermuis al niet goed voor is.

In een dubbelinterview bij haar afscheid, samen met Arjen, haar opvolger, vertelde zij, dat ze met plezier terugkijkt op de periode van het voorzitterschap. Ze is heel blij dat het tijdens haar voorzitterschap mogelijk is gebleken één van haar wensen, het organiseren van een Natuurgidsencursus, te realiseren. Ze had ook nog een tip voor Arjen: houd oog voor de educatiekant. In 2011 gaf zij de “voorzittershamer” over aan Arjen Wardenier (zie foto).

Arjen stuurde ons een prachtig verslag van zijn Zoetermeerse IVN-tijd.

“Mijn eerste kennismaking met IVN Zoetermeer was in de vorm van mijn ‘toelatingsgesprek’ voor de natuurgidsenopleiding. Dit gesprek had ik met Anke Smit en Ton Lommers. Het gesprek was bij Anke thuis en mijn eerste indrukken van IVN afdeling Zoetermeer van destijds waren;

Arjen en Agnes

gezellig, huiselijk en geïnteresseerd in elkaars natuur- en groenkennis.

Overigens had ik via internet de aankondiging gevonden van de opleiding en dit leek mij wel wat.

Ik had er destijds nog geen idee van, hoe vaak ik nog voor allerlei gesprekken en bijeenkomsten, terug zou gaan naar deze eerste kennismakingsplek.

Tijdens de natuurgidsenopleiding heb ik, naast de uit Zoetermeer afkomstige deelnemers, ook de destijds verschillende actieve IVN-leden ontmoet. Wat toen al grote indruk op mij maakte en dat is eigenlijk daarna niet meer veranderd, is de enorme inzet, het enthousiasme en bevologenheid van iedereen.

Gedurende de opleiding kwamen, via onder andere Anke en Taco Slagter, al diverse signalen bij mij binnen voor een mogelijk voorzitterschap. Agnes van der Linden was destijds nog voorzitter en de eerste gesprekken met haar en het bestuur over een afscheid vonden al tijdens de opleiding plaats. Nog voor het met succes afronden ervan, was al duidelijk dat ik het hamertje van Agnes over zou gaan nemen.

Het afronden van de opleiding was met de diploma uitreiking in Leiden een feit. Ik heb bijzonder goede herinneringen aan Jacqueline van Zoest, Georgette Turk en Johan van der Bijl. Met hen had ik het Prielenbos als adoptieterrein en hier hebben we gedurende een jaar door weer en wind en in bijna ieder vrij uurtje vertoefd. Marja Kreike was onze mentor. Ik kan me van haar nog goed de ezelsbruggetjes herinneren voor het herkennen van de verschillende zangvogels. Tot op de dag van vandaag gebruik ik deze voor mijzelf en voor anderen die vogels wil leren

herkennen aan hun zang. Wat voorbeelden, winterrrrrrrrrrrrrrkoninkje of; het is vandaag mooi weer en morgen niet (fitis) en natuurlijk; biscuit! (vink).

Op het gebied van flora is mijn aanwezige kennis voor het grootste deel afkomstig uit deze periode. Ik kan iedereen die de gidsopleiding nog niet gedaan heeft, het vanuit mijn eigen ervaring bijzonder aanraden. Het was in één woord fantastisch.

Bij de eerste ALV die ik voorzat had Taco mij zover gekregen om een presentatie te geven. Naast een korte introductie van mijzelf, gaf ik een fotopresentatie van mooie natuurwaarden in Zuid Frankrijk. Er zouden hierna nog vele ALV's volgen met aansluitend interessante presentaties. Vooral die van Stichting Stone (Steenuilen) staat mij nog goed bij en heeft mij veel nieuwe kennis gegeven over uilen.

Ook de herinnering aan de vele bestuursvergaderingen met het uitzicht over Zoetermeer vanuit de woning van Evert Verschoor. En de egelvoederplaats in de tuin bij Henk Bessebinders. De 'opstand' tegen het idee om van de erwtensoepe tijdens de ALV af te stappen en natuurlijk ons dagje uit naar de Biesbosch. De columns van Rob Schouten in ons Lelieblad, het hondje van Sinie de Jonge die tijdens een ALV op de trein was gestapt en de vragenquiz van Jennifer Smit bij de gezamenlijke nieuwjaarsborrel van IVN, KNNV en de Vogelwerkgroep Zoetermeer.

Marco Lurks

VAN DORP HOUT

STEL ONLINE JE EIGEN SCHUTTING SAMEN

BEKIJK ONZE WEBSITE VANDORPHOUT.NL VOOR VELE ACTIES

Van Dorp Hout is een regionale houthandel.
Wij verkopen hout en aanverwante producten met een buitentoepassing.

OPENINGSTIJDEN
maandag t/m vrijdag van 07:30 tot 17:00 uur
zaterdag van 07:30 tot 16:00 uur

VOORWEG 153 | ZOETERMEER
079 - 3512578 | INFO@VANDORPHOUT.NL
WWW.VANDORPHOUT.NL

Ik herinner mij ook de vele voorbereidende overleggen bij Anke en Marja voor de natuurgidsopleiding en de uiteindelijke beslissing om het, op basis van het aantal aanmeldingen, te starten. Een kluis werk, zowel voor de deelnemers, als de organisatoren en docenten.

Nu kijk ik uit naar het bezoek aan kasteel Duivenvoorde, een leuk vooruitzicht om jullie allemaal weer te zien en te spreken op deze bijzondere locatie.”

Arjen verhuisde in 2016 naar Wageningen en zodoende kwam er noodgedwongen een einde aan zijn voorzitterschap. Hij werd opgevolgd door Marco Lurks, onze huidige voorzitter.

Boerderij de Vierhuizen

“Natuur voor fijnproevers”

- ❖ Biologische kaasboerderij
- ❖ Natuurboerderij

Theo, Lidia & Freek van Leeuwen
Geerweg 5, Zoeterwoude
www.kaasboerderijdevierhuizen.nl

Winkel open
Ma, wo, vr, za
9.00 – 17.00 u

Vogelwerkgroep Zoetermeer

Door Winfried van Meerendonk

IVN Zoetermeer bestaat 40 jaar. Hoe bestaat het!! 5 jaar eerder gestart dan onze Vogelwerkgroep Zoetermeer. Toen maakten wij nog met een klein groepje enthousiastelingen deel uit van de Vogelvriend als Werkgroep Buitenvogels Zoetermeer. Inmiddels staat achter onze teller 35 jaar. Noeste werkers aan educatie zijn jullie IVN-ers om alles wat leeft en groeit en ons altijd weer boeit onder de aandacht te brengen. Vooral onder de aandacht van de jeugd die de wereld steeds meer bekijkt op een schermje van de mobiele telefoon.

Ik liet tijdens een vogelexcursie langs de Reeuwijkse Plassen eens één van mijn leerlingen naar een tafeleend kijken door de telescoop. Toch wel mooi zo'n eind en ze hadden er nooit bij stil gestaan dat er zoveel soorten waren. Allerlei vragen krijg je dan: meneer, waarom heet die eend tafeleend? Een andere leerling had hem al op zijn mobieltje opgezocht. Vinden we dat erg? Ach, hij weet tenminste nu wat een tafeleend is en zeg nou zelf, moet je al die soorten echt kennen? Welnee, als je er maar oog voor hebt en niet alles vanzelfsprekend vindt.

foto: door Simone Langeveld

Hebben wij wel overeenkomsten, IVN en de Vogelwerkgroep? Zeker wel, we worden allemaal ouder en kunnen bogen op tientallen jaren ervaring met en in de natuur. Dat uitdragen aan mensen die zich daar minder in verdiept hebben is ontzettend leuk om te doen. Ook in het onderwijs kun je daarin je ei kwijt. IVN Zoetermeer maakt al heel lang duidelijk dat educatie één van de belangrijkste pijlers is waar de hedendaagse

natuurbescherming op is gebaseerd. Zonder kennis begin je niets, want kennis geeft macht en inzicht.

Dat wist Jac. P. Thijssen al in zijn tijd.

Namens de Vogelwerkgroep Zoetermeer wens ik IVN Zoetermeer nog vele inspirerende jaren toe met hopelijk veel jeugdleden in spé. Want wie de jeugd heeft.....

Wij weten elkaar te vinden.

Een mooi jubileumjaar toegewenst.

INSECTENPORNO - ROB SCHOUTEN

Gerrit Pelkman, een gedreven secretaris

Op zaterdag 21 februari 2009 is er, in een geriefhoutbosje naast de kaasboerderij "Altijd Zorg" aan de Weipoortseweg 72a, een esdoorn geplant ter nagedachtenis aan Gerrit Pelkman die op 13 oktober 2008 is overleden.

Anja van Beek, een enthousiaste en geboren natuurgids

Anja was sinds 1986 lid van IVN. Ze volgde toen de natuurgidsencursus. Examen deed ze niet, wellicht wat examenvrees of ze vond het gewoon niet nodig. In ieder geval heeft haar dat nooit belemmerd excursies te geven, ze was een geboren natuurgids. En ze wist veel mensen enthousiast te maken voor de natuur. Op 27 december 2006 is zij overleden.

Hoe het begon

Door Fred Baerveldt

Van het begin van het ontstaan van de afdeling Zoetermeer van IVN is weinig bekend. Nu zijn er drie leden die vanaf het begin, dus 40 jaar geleden, al lid zijn van onze vereniging: Adrie van Heerden, Betsy van Meijgaarden en Tilly Kester. Ik besloot om eens te gaan praten met Adrie om te horen wat hij me over het begin kon vertellen.

Adrie vertelde, dat hij van jongs af aan al geïnteresseerd was in de natuur.

Toen hij een jaar of 15 was, heeft hij in Middelharnis, zijn geboorteplaats, de "Christelijke Jeugdbond voor Natuurstudie" opgericht. Daar heeft hij veel natuurkennis opgedaan. Door die natuurkennis is hij voor wat betreft zijn werk bij de provinciale overheid terecht gekomen. Dat was in 1975 en de overheid is hij tot zijn pensioen trouw gebleven. In die periode is hij ook getrouwd en in Zoetermeer gaan wonen en daar heeft hij een natuurgidsencursus gedaan in Den Haag, daar was toen al een afdeling en daarna heeft hij met Betsy, Tilly en nog een paar mensen een afdeling in Zoetermeer opgericht. Hoe dat precies gegaan is weet hij niet zo goed meer: daarvoor moet ik bij Betsy zijn. "Die weet zulke dingen uitstekend" aldus Adrie. Daarvoor heeft hij o.a. samen met Gerrit van Duuren de 2-jarige docentencursus gedaan. Daarna is hij natuurgidsencursussen gaan geven in Zoetermeer, afgewisseld met groencursussen. Adrie vertelde, dat hij ook nog een tijdje met Agnes redactiewerk heeft gedaan.

Na 8 jaar Zoetermeer is hij naar Pijnacker ver-

wel bij het geven van cursussen. Vooral in het begin heb ik veel cursussen gegeven, o.a. door mijn vertrek uit Zoetermeer is dat minder geworden", aldus Adrie.

Hij vertelde ook, dat hij excursies gegeven heeft aan mensen die visueel gehandicapt waren en lezingen gegeven heeft aan mensen die hoorproblemen hadden. "Ik had toen een hele lange baard en dat is niet zo handig als er mensen moeten liplezen", zei Adrie lachend.

Hij heeft ook lang in het bestuur gezeten; verschillende functies heeft hij daar gehad. In de begintijd waren er zo'n 40 leden.

Een leuke bijzonderheid was, dat hij van 't Westpunt in het Westerpark de vloer heeft gelegd en het keukentje ingericht. In 't Westpunt is ook zo'n klein houten huisje, als collectebus: dat heeft Adrie in elkaar gezet. Hij heeft ook adviezen gegeven over het inrichten van de Natuurtuin. Al met al, een veelzijdig en actief IVN-er die veel voor IVN Zoetermeer heeft betekend in het prille begin en nog steeds.

Weekend Oostvoorne juni 1978

Natuurlijk heb ik de raad van Adrie opgevolgd en heb ik Betsy van Meijgaarden in Bleiswijk opgezocht. Betsy had vast bedacht, dat mijn bezoek een mooie gelegenheid was om eens goed op te ruimen en uit te zoeken wat zij nog bewaren wilde. De tafel was bedekt met een laag IVN papier en ik toog na een uurtje gezellig kletsen met een tas vol paperassen huiswaarts.

Betsy vertelde dat IVN Zoetermeer eigenlijk begon als werkgroep van Den Haag en dat we daar helemaal afhankelijk van waren. Betsy: "Voor alles hadden we toestemming nodig. Als we geld nodig hadden voor een activiteit, dan moesten we naar Den Haag om het te regelen." Op mijn vraag hoe het komt dat er uit die begintijd zo weinig bewaard gebleven is wat betreft notulen, statuten e.d., vertelde Betsy dat zij een

ALV 18 april 2012. Jubilarissen worden gehuldigd.

huisd. Tussendoor waren er ook nog regionale cursussen, aldus Adrie, en die hebben voor Zoetermeer voor verschillende nieuwe leden gezorgd. "Mijn belangrijkste interesse ligt toch

notulen, statuten e.d. , vertelde Betsy dat zij een secretaris hadden die alle papieren opgeruimd en weggegooid heeft. “We hadden echt wel veel bewaard. We hadden een groot archief”, aldus Betsy. Het is nu wel duidelijk waarom er zo weinig bekend is van de beginperiode van onze afdeling. Een verklaring waarom die secretaris (zijn naam weet zij niet meer) zo radicaal te werk is gegaan, kon zij niet geven.

Zij was de eerste voorzitter. Daarna kwam Jan Boots. “Het ging er allemaal gemoedelijk aan toe. Niemand was te vervelend om wat te doen. Je kon van elkaar op aan. We maakten onze eigen visnetjes van gordijnen, ijzerdraad en stokken. Wij hadden connecties met de kinderboerderij (Het Buitenbeest) en in de school “Het Schrijverke” hadden we onze cursussen”, aldus Betsy. Zij wist ook nog te vertellen dat de eerste Erwtensoepsessie in 2000 was.

Tot slot ervaringen, herinneringen en foto's van Tilly Kester van het prille begin.

Weekend oostvoorne juni 1978 deel vd groep

Ik heb mijn schriften nagekeken: ik ben samen met Betsy en Adrie in 1977 met de natuurgidsencursus in Zoetermeer begonnen. Die werd gehouden in 't Schrijverke in Buytenwegh, bij Ino van der Vin, hoofd van de school. In april 1978 kwam ik in dienst bij de gemeente Zoetermeer en begon als schooltuinleidster op een van de schooltuinen in Zoetermeer. Ik kwam uit de omgeving van Delft en was toentertijd actief bij De Delftse Natuurwacht totdat ik in 1982 in Zoetermeer kwam wonen. Ik heb in de jaren tachtig enkele excursies begeleid. In de jaren negentig heb ik (tijdens mijn Soete Aardeperiode) een aantal jaren samen met Anja van Beek en Hans de Bruin kinderactiviteiten gedaan, vnl. in het Westerpark en in de wintermaanden ook in en rond De Soete Aarde. Ook zijn er in de loop der jaren diverse weekenden georganiseerd

waar ik aan deelgenomen heb.

Na afloop van een wilde plantenproject is begin jaren negentig in Zoetermeer een plantenwerkgroep opgestart en ben ik me meer bezig gaan houden met het inventariseren van wilde planten, wat ik nu nog steeds doe. Ik ben wel 40 jaar lid, maar ik ben niet erg actief geweest voor IVN!

Weekend oostvoorne juni 1978

Kinderactiviteit in “De Soete Aarde”, nov. 1992

Weekend Bennekom, sept. 1995

De KNNV-afdeling Zoetermeer bestaat 25 jaar

Door Johan Vos

De 25-jarige KNNV-afd. feliciteert zustervereniging IVN met haar 40-jarig jubileum. Twee landelijke natuurverenigingen, afkomstig uit dezelfde bron die elkaar door hun accentverschillen prachtig kunnen aanvullen. Een samenwerking die gelukkig ook landelijk steeds meer vorm krijgt. De behoefte aan een KNNV-afdeling in Zoetermeer ontstond eind jaren '80 van de vorige eeuw en deze was 10 maart 1993 een feit. Ter gelegenheid van deze gebeurtenis werd een speciale bijeenkomst georganiseerd in het leslokaal van NME-centrum "De Soete Aarde". De KNNV-afdeling Zoetermeer werd daarmee één van de 52 afdelingen van de KNNV (Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging), de landelijke vereniging voor veldbiologie die in 1901 door de biologieleeraren Eli Heimans, Jacques P Thijssse, Hendrik Heukels en plantkundige Han Heinsius werd opgericht.

Maar waar kwam die behoefte vandaan?

1992 was voor de gemeente Zoetermeer een bijzonder jaar, het was het jaar van de Floriade. Een van de gevolgen was dat er, zowel nationaal als internationaal, dat jaar veel aandacht was voor landschap en natuur(beleving). De poldertuinen (nu libellenreservaat) waren bedoeld om ook buitenlandse gasten een indruk te geven van het landschap in onze regionen. Het boek "Natuur naast de deur" uit 1992 was bedoeld om de lokale natuur extra onder de aandacht te brengen van de inwoners van Zoetermeer. De behoefte om, ook in een stedelijke regio als Zoetermeer, meer te weten te komen over wat er aan natuurwaarden in de directe woonomgeving te vinden is, was groeiende.

Natuurbeleving in het Westerpark o.l.v. Lodewijk van Duuren en Peter van Wely

Korstmossen inventarisatie (2000)

Een van de eerste projecten om bewoners van de stad in te schakelen bij het in kaart brengen van de nabije natuur was het "Floron AA-soortenproject" van eind jaren '80 van de vorige eeuw. "AA" staat voor attractieve aandachtsoorten; dat waren plantensoorten die voor de meeste mensen goed herkenbaar en tevens indicatief waren voor het milieu ter plekke. Citizen science avant la lettre! Als stadsecoloog zag ik daar ook toen al de betekenis van in maar het werk wat er aan vast zat werd al gauw veel te veel om er bij te doen.

Het was dus logisch dat ik IVN begin jaren '90 polste om te participeren in dit type activiteiten. Op dat moment was daar geen ruimte (in het programma) en belangstelling voor. Vervolgens heb ik, samen met Annet de Jong die indertijd als oproepkracht aan de Soete Aarde verbonden was, gekeken of KNNV'ers die in Zoetermeer woonden interesse hadden om een lokale afdeling op te richten. Het gevolg was dat er in 1992 een initiatiefgroep ontstond met Hans Bieze, Rob Bolle, Annet de Jong, Taeke de Jong, Tilly Kester, Els en Ben Prins, Johan Vos, Peter van Wely en Ineke Zwarekant, die de taak op zich nam om een KNNV-afdeling in Zoetermeer mogelijk te maken.

Op 10 maart 1993 was het zover en de afdeling Zoetermeer was een feit. In het eerste Kwartaalbericht van de nieuwe afdeling schrijft Jan Parmentier (de eerste voorzitter) dat: "de nieuwe afdeling zich zal richten op de praktische beoefening van de veldbiologie. We zullen onze activiteiten waar nodig, afstemmen op die van anderen. Er is zoveel keus binnen het brede gebied van natuurstudie en -beleving dat overlappende acties niet nodig zijn". En zo geschiedde.

In de jaren die volgden werden verschillende werkgroepen opgestart en lezingen en cursussen georganiseerd. Uit het pionierswerk van Els en Ben Prins ontstond een vlinderwerkgroep waaraan mensen als Anja van Beek, Kees Scholtes en Ies Voogd een belangrijke bijdrage leverden. Deelnemers aan het AA-soortenproject stichtten, op basis van het voorbereidende werk van Annet de Jong, in 1994 een plantenwerkgroep. En de interesse in paddenstoelen, die we voor een groot deel te danken hebben aan de legendarische paddenstoelenexcursies van Peter van Wely uit die periode, resulteerde uiteindelijk in de paddenstoelenwerkgroep zoals we die nu kennen.

Paddenstoelexcursie met Peter van Wely halverwege de jaren '90 in het Noord-Aagebied

Inmiddels, 25 jaar later is de wereld drastisch gewijzigd. Er bestaan inmiddels technische hulpmiddelen waar we in 1993 alleen maar van konden dromen. Daardoor is de natuurkennis (ook van het stedelijk gebied) gigantisch toegenomen. Denk bijvoorbeeld aan de batlogger, een apparaat dat alle vleermuis signalen opneemt en via speciale software verwerkt. Via sites als Waarneming.nl kunnen we dagelijks onze al dan niet bijzondere waarnemingen kwijt. Vervolgens kunnen we die, na validatie, op Verspreidingsatlas terug zien.

Ook het waarnemen van lastige groepen (zoals wilde bijen) wordt ons steeds gemakkelijker gemaakt via speciale herkenningsapplicaties.

Landelijk actieve soortenorganisaties als Floron, Sovon, Vlinderstichting, NMV en EIS richten zich nu vaker op de stad en werken ook steeds beter samen onder de naam SoortenNL.nl

Dat het tegenwoordig zo slecht gesteld is met de interesse voor natuur blijkt in elk geval niet uit deze ontwikkelingen. Wel heeft er een verschuiving plaatsgevonden van groepsgewijze naar meer individuele natuurstudie en -beleving. Vooral jonge mensen zijn niet meer gecharmeerd van het klassikaal overbrengen van natuurkennis, maar besteden hun tijd liever aan het delen van kennis op internet. En wat dat laatste betreft: de mogelijkheden daartoe zijn vrijwel onuitputtelijk.

Annet tijdens opnamen voor de DVD "Zoetermeer, een stad vol leven".

Dit alles overziend zou je je de vraag kunnen stellen of een lokale KNNV-afdeling nog wel levensvatbaar en nodig is. Leden vergrijzen en het animo om actief te zijn in verenigingsverband neemt langzamerhand af. Dit is overigens niet een ontwikkeling die alleen natuurverenigingen als de KNNV treft. Ook elders in verenigingsland zie je dat gebeuren.

Desalniettemin blijft het belang van lokaal opererende natuurverenigingen, wat mij betreft, overeind. Al was het alleen maar omdat we op deze wijze gemakkelijk gemeentelijke bestuurders kunnen aanspreken op het belang van de lokale natuur (biodiversiteit). Uit ieder gemeentelijk onderzoek blijkt stevast dat inwoners van Zoetermeer stadsnatuur belangrijk vinden en wie kunnen de stand van de natuur beter in beeld brengen en communiceren dan natuurverenigingen uit Zoetermeer zelf? We moeten vooral niet schuwen om daartoe allerlei moderne communicatiemiddelen in te zetten. Het zou mooi zijn om, door een veel intensievere samenwerking, één aanspreekpunt voor de Zoetermeerse natuur te ontwikkelen. Daarmee zouden we zowel de politiek als het onderwijs een dienst bewijzen.

En zonder nostalgisch te willen zijn denk ik dat het plezier om er samen op uit te trekken en de sensatie om iets bijzonders direct met elkaar te kunnen delen van onschatbare waarde is. Persoonlijk bewaar ik mooie herinneringen aan de afgelopen 25 jaar natuurbeleving en -studie in Zoetermeer. De KNNV-afd Zoetermeer heeft daar zeker aan bijgedragen.

Weekendje weg met IVN

Door Conny Slagter

In 1990/1991 heb ik, aangestoken door het enthousiasme van Marijke Koster, meegedaan aan de Natuurgidsencursus.

Er waren ook toen al de gebruikelijke onderdelen: theorie, praktijk, excursie leren voorbereiden en uitvoeren, een "landje bijhouden" en een weekend naar

Er mochten ook introducees mee op voorwaarde dat ze, naar vermogen, gewoon met het programma meededen. Taco was er zodoende ook bij.

We logeerden in een groepsaccommodatie in de buurt van de "Schelphoek" en daar werden we goed bezig gehouden door o.a. Betsy van Meijgaarden en Adrie van Heerden.

Ze hadden een stevig programma opgesteld: als we ons goed herinneren o.a. vogels kijken bij de "Schelphoek" (het was daar bitter koud en het waaide hard).

Verder bezochten we een infocentrum daar in de buurt. Na de afsluiting van de dammen in Zeeland was er een heel nieuwe natuur aan het ontstaan en dat was daar heel goed zichtbaar.

We kregen de opdracht om in het infocentrum ons te verdiepen in de plantensuccessie bij het ontstaan van nieuwe natuur en daar buiten ter plekke in de praktijk in het kort iets van te laten zien en daar over te vertellen (tevens oefening in het geven van excursies). Je moest er o.a. goed

op letten dat je, als de zon scheen, zelf tegen de zon inkeek, zodat de toehoorders jou en wat je aanwees goed konden zien. Ook Taco heeft daarvoor het eerst de gids "gespeeld".

Later op een ander plekje kregen we de opdracht om met wat stokjes en een touwtje een vierkan-

te meter op de grond af te bakenen en daar te inventariseren wat er allemaal te zien is. Nou dan leer je wel kijken, hoe langer je kijkt hoe meer je gaat zien. Het is daar geweest dat Taco belangstelling voor mossen kreeg en daar jaren later, toen hij met de VUT was, verder mee is gegaan.

Vlierbessenjam maken en proeven (2005)

Wandelen begint bij Van Herwijnen

Groot assortiment kleding en
schoenen voor dames en heren

van
Herwijnen
walking & outdoor

Dorpsstraat 66 - Zoetermeer - (079) 3163551
herwijnenzoetermeer.nl

Het leven van een boom

Door Fred Baerveldt

Misschien wel de oudste en mooiste boom van het Westerpark heeft in de strijd om het bestaan het onderspit moeten delven. Het gaat om de Populier bij de Bisschopsberg. Als stek van ongeveer tien jaar oud is hij (of zij) geplant in het Westerpark, dat toen aangelegd werd (1978). Omdat bewoners van de dichtstbijzijnde bungalows bang waren om bij een storm takken op hun dak te krijgen, is hij geknot (2006) en van zijn zijtakken ontdaan. Wat over bleef was een verminkte boom. De boom probeerde met wat groen

er nog wat van te maken.

Een storm velde dit jaar het restant van de eens zo'n prachtige boom en als de bacteriën, de kevers, schimmels, torren en zwammen hun werk hebben gedaan, dan hebben we alleen de foto's nog.

21 februari. IJskoud en toch lente

Door Dolf Siebert

Inderdaad, dat lees je goed. Lente. Het is vandaag fris (ik had koude jukbeenderen op de fiets joh!) en het wordt de komende dagen kouder. Maar dat maakt voor de lente niet uit. Over een maand is de lente een feit en de voorboden zijn er.

De vogels, bijvoorbeeld, die al zijn begonnen met het verkennen van vogelhuisjes en ze zijn al aardig aan het zingen. De bomen zitten vol knoppen, de bieslook in de tuin komt op, de lilies, noem het maar op.

De natuur reageert op licht. En daarvan komt er per week zo'n beetje een kwartier bij. Die kou, dat maakt niet uit.

Bij Gelderswoude. Het licht word in februari ook helderder.

De zon staat hoger.

Ook voor de insecten maakt het niet veel uit. De meeste insecten overwinteren als ei, en die kunnen uitstekend tegen strenge vorst. Zo is het een mythe dat er na een zachte winter meer wespen of muggen zijn. Althans: dat die overvloed te wijten is aan de zachte winter. Sterker nog: een zachte winter laat ook virussen en schimmels die parasiteren op insecten overleven.

Schape in de Meerpolder. "Lente!" wordt er wel eens geroepen wanneer er lammetjes worden gezien. Maar die zijn er ook al in december. Heeft niks met lente of natuur van doen

De dieren die overwinteren als volwassen insect (imago) zitten ergens rustig verstopt te wachten op betere tijden. Maar ook zij kunnen tegen de kou.

Nestmateriaal

Aangezien dit een lustrumnummer is, voel ik me vrij eens wat te graven in mijn archief. Er zit aardig wat tijd tussen het schrijven van een stukje en het verschijnen van het lelieblad. En voor je het weet lees je - in je korte broek in de lentezon - in het Lelieblad nog een stukje van mij over kouwe klauwen. Een archiefstuk dus, eerder verschenen op mijn website, maar niet in het Lelieblad.

Mensen in mijn omgeving - en zeker collega's - zullen graag beamen dat ik heel goed ben in het imiteren van dood materiaal. Die vaardigheid kwam mij gisteren goed van pas.

Vorig jaar lag ik eens onderuit in een tuinstoel. Langzaam, in de namiddag, vielen mijn ogen dicht. Het geluid van mezen en kikkers in de tuin, een biertje. Ik zakte net weg in een plezierige roes toen er aan de haartjes op mijn scheenbeen werd getrokken. Een koolmees had opgemerkt dat hij van die grote zak aardappelen niks te vrezzen had én dat er nestmateriaal op groeide.

Er zijn nesten in de buurt. Binnenkort op naar de hengelsportzaak voor maden. Als ik mijn haar er in investeer wil ik wel zeker weten dat het een succes wordt.

Gisteren wilde ik eens kijken of dat gedrag vaker voorkomt. Even een broekspijp een stukje opgerold. Tuinstoel, ogen dicht. Ik luisterde naar de bruine kikkers die druk bezig waren in de vijver. Veel sneller dan ik had verwacht hoorde ik het ratelen van de vleugels van een koolmees die aan kwam vliegen. Ik hoorde het tikken van de

pootjes op de schutting, en vervolgens op de leuning van mijn stoel. Toen kriebelde er iets op mijn voet. En ja: toen werd er getrokken aan de haartjes op mijn scheenbeen en zelfs gepikt in mijn been. Kennelijk om die haartjes los te krijgen.

Dit alles nam ik fysiek en auditief waar. Maar ik zag het niet. Vogels zijn - geloof ik - minder schuw wanneer je je ogen dicht houdt. Ik bleef liggen en voelde iets op mijn buik, mijn schouder, hoorde tikken op de rugleuning van mijn stoel en toen voelde ik vogelpootjes op mijn hoofd. En gerommel in mijn haar. Ik moest ondertussen alles wat ik geleerd heb over dood materiaal uit de kast halen om niet in de lach te schieten.

De mees ging er vandoor met een stel haren en ik kan nu zeggen dat mijn DNA deel uitmaakt van een vogelnest.

Weekend Bergen aan Zee, sept. 1996

Weekend Zeeland, jan. 1986

In dankbare herinnering

Op 2 maart is onze IVN-collega Hester Toonstra overleden.

Begin 2015 startte zij met de natuurgidsencursus van de afdeling Zoetermeer. Zoals zij zelf aangaf, was het tijd om iets te gaan doen waar haar hart lag en dat was natuur. Als kind van twee biologie docenten was zij opgegroeid met veel oog voor alles wat groeit en bloeit, en omdat het met de leeftijd steeds meer ging interesseren, meldde zij zich aan. Met haar karakteristieke enthousiasme was zij een gangmaker binnen de hele groep, zowel medestudenten als docenten konden altijd op haar hulp en kritische meedenken rekenen. En het was een feestje om met haar deel uit te maken van het groepje dat ruim een jaar lang in het Prielenbos onderzoek deed in het kader van ons adoptieterrein. En om samen met haar de opleiding goed af te sluiten met een eindverslag over, en een excursie in dat prachtige gebiedje. IJverig als ze was, heeft ze ook nog zoekkaarten gemaakt van het adoptieterrein. Helaas trof haar begin vorig jaar een ernstige ziekte en werd maar weer eens duidelijk hoeveel zij voor IVN betekende: op vele vlakken was zij een drijvende kracht binnen de afdeling en werd haar afwezigheid zo merkbaar.....

Haar directe omgeving verliest veel meer dan dat, wij missen een waardevolle mede-natuur-liefhebber. Wij wensen haar nabestaanden veel sterkte.

Namens het bestuur en de collega's van IVN Zoetermeer,

Elvira Koolstra en Sinie de Jonge

*Nooit had de dood mij ruw geraakt.
Nu' k weet dat gij zijt heengegaan
Verwacht ik nog uw tred, die kraakt
Langzaam in 't hout der beukenlaan.*

(Hans Warren in memoriam van Jac P. Thijsse)

Het intieme leven van de houtpantserjuffer

Door Sinie de Jonge

De meeste libellen zetten hun eitjes in het water af en een aantal op planten langs de oever. De houtpantserjuffer is een bijzondere juffer: het vrouwtje heeft een legboor met een zaagrand. Het stoere mannetje pakt het vrouwtje achter de kop vast. Parend en al boort het vrouwtje een gaatje in de bast en legt er een eitje in. Dit fenomeen gebeurt altijd op takken en struiken die boven het water hangen. Je zou denken dat het mannetje het vrouwtje helpt met deze zware

prolarven uit de eitjes. Deze laten zich gewoon in het water vallen. Onder water ontwikkelen de prolarven zich tot volgroeide larven. Die vanaf juli weer als Juffer uit het water tevoorschijn komen. Verse, jonge houtpantserjuffers zijn prachtig frisgroen metallic van kleur. Als ze wat ouder worden zien ze er bronskleurig uit. Het is een algemene soort die niet veel eisen stelt aan de kwaliteit van het water. De belangrijkste voorwaarde is de aanwezigheid van houtige gewassen langs water. Ze komen ook voor bij tuinvijvers en hier kun je ze ook bezig zien met de voortplanting.

taak, maar niets is minder waar, het is de jaloezie. De eitjes worden namelijk pas bevrucht op het moment dat het vrouwtje de eitjes afzet. Het mannetje blijft haar vast houden in tandem. Dat wil zeggen dat het mannetje nog aan het vrouwtje vastzit terwijl ze bezig is met het boren van eitjes in het hout. De eitjes zitten dus onder de bast van takken. Aan de 'bobbeltjes' op die takken kun je ze goed herkennen. Daar blijven ze maanden zitten (tot in april) en dan komen de

Lustrum vieringen IVN Zoetermeer

2003: 25 jaar IVN Zoetermeer. Picknick bij 't Geertje

2008: 30 jaar IVN Zoetermeer. Met bootjes vanaf 't Geertje naar boerderij "De Vierhuizen" aan de Geerweg in Zoeterwoude voor een boerenlunch.

Agenda

Zondag 15 april 2018

14.00 uur - 15.30 uur.

Excursie Bloesem en Blad. Startpunt 't Westpunt in het Westerpark, Zoetermeer.

Zondag 22 april 2018

Begin 14.00 uur

Excursie Eetbaar Groen

Startpunt: Parkeerplaats Prielbos, Geerweg 7, 2381 LT Zoeterwoude.

Zondag 27 mei 2018

van 12.00 u tot ongeveer 16.00 uur.

Westerparkdag

Zaterdag 9 juni 2018

van 12.00 u tot ongeveer 16.00 uur.

Slootjesdag

Locatie: De Vrijbouter, Tasmanië 164, Zoetermeer.

Hier volgen de namen van de IVN-ers op pagina 3 toen zij nog wat jonger waren.

Van links naar rechts:

Adrie van Heerden, Betsy van Meijgaarden, Conny Slagter, Meint Hiemstra en Maaïke Kentie

Excursies

IVN Zoetermeer organiseert gedurende het gehele jaar, in alle seizoenen excursies op diverse locaties. Deze worden gegeven door enthousiaste, deskundige natuurgidsen. Bomen, eetbaar groen, vlinders en natuurfotografie zijn een greep uit de vele mogelijkheden. Deelname aan activiteiten is kosteloos, tenzij anders vermeld. Aanmelden is niet nodig. Het is raadzaam om als je deel wilt nemen aan een excursie, vooraf op de website te kijken of de excursie doorgaat.

Ook verzorgen wij excursies op aanvraag. Je kunt hiervoor contact opnemen met Sinie de Jonge: (0640046262 of siniedejonge@casema.nl)

Kinderactiviteiten

Regelmatig verzorgt IVN Zoetermeer, veelal in samenwerking met scholen, schooltuinen, stadsboerderijen, buurt- en wijkverenigingen activiteiten voor kinderen.

Natuurkoffer

Eveneens verzorgt IVN Zoetermeer op verzoek presentaties met de Natuurkoffer voor verzorgings- en verpleeghuizen. Interesse? Neem contact op met Fred Baerveldt (079-321 03 83 of fred.baerveldt@gmail.com)

Zie voor verdere informatie de website van onze vereniging: www.ivnzoetermeer.nl

2003: 35 jaar IVN Zoetermeer – Vaartocht door de Biesbosch en een bezoek aan het Biesboschmuseum

Contactpersonen Werkgroepen IVN Zoetermeer

Excursies	Sinie de Jonge	06 400 462 62
Zoogdieren (vleermuizen)	Agnes van der Linden	079 316 78 18
Mossen	Taco Slagter	079 321 36 59
Paddenstoelen	Sinie de Jonge	06 400 462 62
Kinderactiviteiten	Sinie de Jonge	06 400 462 62
Bomen	Marian Wesdijk	079 341 00 67
Vlinders	Rob Schouten	079 341 18 28
Natuur en Ouderen	Fred Baerveldt	079 321 03 83
PR	Sinie de Jonge	06 400 462 62
Duurzaamheid	Chris Veldhuysen	079 361 77 98
Fotowerkgroep	Wilco Pot	079 343 27 18
Geneeskrachtig en eetbaar	Nico Scholtes	079 361 06 96
Indianenwandelingen	Jacqueline van Zoest jacquelinevanzoest@hotmail.com	

Lidmaatschap

Donateur of lid worden?

Steun je het werk van IVN Zoetermeer? Word dan donateur. Je ontvangt dan vier keer per jaar ons afdelingsblad het Lelieblad en wordt op de hoogte gehouden van onze activiteiten via onze digitale 'Nieuwsflits'. Donateurs krijgen bovendien 10% korting op de prijzen van de eigen publiekscur-sussen. De minimum donatie bedraagt € 15,00 per jaar; een hoger bedrag is uiteraard welkom. Wil je zelf aan de slag met natuureducatie en duurzaamheid bij jou in de buurt? Word dan lid. Leden kunnen meedoen met de speciale ledenactiviteiten, ontvangen ons afdelingsblad het Lelieblad, de digitale Nieuwsflits en, vanuit de landelijke organisatie, het magazine Mens en Natuur.

De contributie bedraagt € 24,00 per jaar voor leden en € 7,50 voor huisgenootleden.

Op vertoon van de Zoetermeerpas is het lidmaatschap tegen inlevering van coupon 3 of 4 gratis.

IBAN: NL38 INGB 0005 5198 00 t.n.v. Penn IVN Afd Zoetermeer

Donaties zijn welkom!

Beëindiging van je lidmaatschap/donateurschap:

Schriftelijk vóór 1 december aan de ledenadministratie.

De redactie houdt zich het recht voor ingezonden artikelen niet of op een later tijdstip te plaatsen, in te korten of te wijzigen. Voor het volgende nummer kan tot 29 juni 2018 kopij ingezonden worden.